

ת"פ 60394/12/12 - אלי אזולאי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 60394-12-12 מדינת ישראל נ' אזולאי
תיק חיצוני: 0-5140-01547-2010

בפני	כב' השופט אביב שרון
המבקש	אלי אזולאי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני עתירה לגילוי ראייה חסויה מכוח סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א)+7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.
על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.2.12 (צ"ל שנת 2010 - א.ש.), בהיות הנאשם אסיר בבית הכלא, פלט הנאשם מגופו 2 מארזים של סם מסוכן מסוג הרואין, ובתוכם אריזות מפלסטיק. משקל הסם שפלט הנאשם - כ-19 גרם נטו.
3. במהלך הדיונים המקדמיים בתיק זה, העלה הנאשם טענה לפיה החזיק בסמים עבור אחר, וזאת בעקבות איומים קשים שהפנה כלפיו אותו אחר, שאת שמו סירב למסור. הנאשם ביקש לקבל הגנה כזו או אחרת מהמדינה, שאז ישתף את המשטרה בידוע לו.
4. הדיון נדחה על ידי בית המשפט על מנת לאפשר למשטרה לגבות הודעה מסודרת מן הנאשם, שלאחריה, תשקול המדינה בקשת הנאשם להגנה, ותקבע את תנאיה. כך בפרוטוקול הדיון מיום 28.5.14, נמסר מפי ב"כ הצדדים: "בהמשך לנאמר בדיון הקודם, הוסכם כי המשטרה תגבה הודעה מהנאשם ועל פי הפרטים שימסרו, תשקול המשטרה להעניק לנאשם הגנה כזו או אחרת ותודיע לו על כך".
4. בעקבות כך, ביום 8.6.14, נגבתה הודעה מן הנאשם, כאמור. בהודעה זו מסר הנאשם "אני מוכן לספר את שם הבחור שהסם הוא שלו תמורת חסינות. והיות ואתה לא יכול לתת לי כלום, אני מבקש שבית המשפט ייקבע זאת". משנשאל הנאשם אם אויים, השיב כי הוא לא מוכן לדבר על זה כל עוד לא

עמוד 1

מציעים לו הגנה.

5. למען שלמות התמונה, יצויין, כי בהודעה שנגבתה מהנאשם בסמוך לאחר תפיסת הסם שפלט מגופו, ביום 25.2.10, מסר הנאשם גירסה לפיה קיבל את הסם מאחר, שאת שמו סירב למסור, שכן "יש אנשים בחוץ שדואגים לי". עוד מסר כי הוא משתמש בסמים וכי החדיר את הסם לגופו. עוד טען כי הסמים מיועדים לשימושו בלבד ולא היה בכוונתו להפיצם עבור אחרים.

עיננו הרואות, איפוא, כי טענת הכורח לא הועלתה על ידי הנאשם בחקירתו במשטרה.

6. בעתירה שהגישה ב"כ הנאשם, נטען כי הנאשם אויים על ידי אחר וכי החזיק בסמים עבורו, תוך שעומדת לו הגנת הכורח. לביסוס טענתה, הפנתה ב"כ הנאשם לשתי פראפרזות שהועברו לעיונה, בקשר ל-2 ידיעות מודיעיניות שעל בסיסן עוכב הנאשם לבידוק במהלכו פלט את הסמים, כדלקמן:

א. ידיעה מס' 166 - "קיים אסיר בבית סוהר רימונים שסוחר בסמים. מי שמחזיק את הסמים עבור האסיר זה אלי אזולאי. אזולאי מחזיק את הסמים בתוך גופו".

ב. ידיעה מס' 122 - "אלי אזולאי סוחר בסמים. הוא סוחר בסמים עבור אחר. אסיר אחר דואג לסמים בבית הסוהר ואלי אזולאי שומר אצלו את הסמים".

לטענת ב"כ הנאשם מהפראפרזות שהועברו לעיונה עולה בבירור כי הנאשם מחזיק בסם עבור אחר, ועל כן, יש לבחון את הידיעות הגולמיות על מנת לבדוק באם קיימת בהן ראשית ראייה לכך שהנאשם אולץ להחזיק בסם; האם אותו אחר נחקר והועמד לדין בגין חלקו בפרשה; והאם קיימת אינדיקציה לכך שהנאשם והאחר הינם שותפים המתחלקים ברווח.

7. לאחר שקיימתי דיון במעמד הצדדים, שמעתי את קצין המודיעין, רב כלאי אלי עפרוני מיחידת דרור של שב"ס, קראתי את הידיעות האמורות, לרבות חומר נוסף שביקשתי לקבל במהלך הדיון אודות פניות הנאשם לגורמי שב"ס בענייני איומים או יחסים אישיים בינו ובין אסירים אחרים, בהזדמנויות אחרות, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

8. סעיף 45 לפקודת הראיות קובע כי בית המשפט יורה על גילוי ראייה חסויה אם "הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה". נפסק כי "אם חומר החקירה, אשר לגביו חל החסיון, חיוני הוא להגנת הנאשם, כי אז, בודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על פני כל שיקול בטחוני אפשרי... עדיף זיכוי של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלות ראייה שיש אינטרס בטחוני שלא לגלותה, על פני הרשעתו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלות ראייה חסויה" (ב"ש 838/84, **לבני ואח' נ' מדינת ישראל**).

9. לא בכדי פירטתי לעיל את השתלשלות העניינים בעניינו של הנאשם, אשר לא מסר בחקירתו במשטרה

כי אויים על ידי אחר, ואף לאחר שניתנה לו הזדמנות נוספת על ידי בית המשפט למסור גירסתו, בחר שלא לעשות כן במסגרת הודעתו המאוחרת במשטרה, חרף העובדה כי המדינה הצהירה שתשקול להעניק לו הגנה לאור הדברים שימסור.

במצב דברים זה, קו ההגנה לו טוענת הסנגורית, אינו נתמך ולו בראשית ראייה.

10. גם עיון בשתי הידיעות האמורות אינו מעלה, ולו ראשית ראייה, לכך שהנאשם אויים על ידי אחר או אולץ על ידי אחר להחזיק בסמים. תוכן הידיעות מובא בקצרה בפראפרוזות שהועברו לעיון ההגנה, מן הטעם הפשוט שפירוט רב מדי עלול להביא לחשיפת המקורות ולהעמדתם בסיכון.

במהלך הדיון ציין ב"כ המשיבה כי אותו "אחר" לא נחקר במסגרת תיק זה, וכפועל יוצא מכך לא הוגש כנגדו כתב אישום. הדבר ברור נוכח העובדה כי חקירת האחר בעניין הסמים עלולה היתה להביא לחשיפת המקורות.

11. אכן עולה מן הידיעות, וכך גם מן הפראפרוזות שנמסרו לידי ההגנה, כי הנאשם סוחר בסמים עבור האחר ואף מחזיק בהם עבורו, וטוב היתה עושה המאשימה לו ניסחה את כתב האישום בצורה זו (עמ' 3, ש' 29 לפר'), ואולם טענה זו יפה לעת הטיעון לעונש (במידה ויתקיים) ולא לענין האחריות.

12. למעלה מן הנדרש אציין, כי לשאלת בית המשפט מדוע, אם אכן היה הנאשם מאויים, לא מצא את הדרך לפנות לגורמים הרלוונטיים בשב"ס, השיבה הסנגורית כי הנאשם שהה בכלא תחת איום, פחד וחשש וקיים חשש שאם היה פונה למודיעין היה נחשף (עמ' 10, ש' 5).

תשובתה זו של הסנגורית אינה נתמכת בחומר הנוסף שהועבר לעיוני, ושעניינו יחסי הנאשם עם אסירים אחרים, לרבות טענות בדבר איומים, ודרישות אחרות מצידו.

13. סוף דבר - הבקשה נדחית.

החומר שהועבר לעיוני יוחזר לידי התובע. הפרוטוקול החסוי יופקד בכספת בית המשפט.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ה, 02 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.